

Sygn. akt II CSK 354/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. S.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Komendzie Miejskiej Policji w Ł.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 19 listopada 2020 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)  
z dnia 28 lutego 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1.odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2.zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adw. J. S. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o 23% podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

### UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie w skardze kasacyjnej powoda dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi, która ma wynikać z oczywistego naruszenia przepisów postępowania mającego prowadzić do nieważności postępowania. Skarżący tego oczywistego naruszenia upatruje w nieustanowieniu dla powoda pełnomocnika z urzędu, mimo jego wniosków w tej sprawie, w sytuacji, gdy powód jest osobą osadzoną, a do tego odbywającą więzienie w systemie terapeutycznym ze względu na upośledzenie umysłowe. Trzeba jednak stwierdzić, że skarga w tej sprawie nie jest oczywiście uzasadniona. Z bogatego orzecznictwa wynika, że odmowa ustanowienia pełnomocnika z urzędu nie prowadzi *per se* do nieważności postępowania ze względu na pozbawienie możliwości obrony swoich praw. Istotne znaczenie ma to, czy osoba, dla której odmówiono ustanowienia pełnomocnika z urzędu, mogła i brała czynny udział w postępowaniu. Tak było w tej sprawie, gdzie powód brał udział w całym postępowaniu kierując w jego toku do sądu różnego rodzaju pisma. Ponadto już w postępowaniu przed Sądem II instancji powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego dla niego z urzędu. Postępowanie nie jest zatem nieważne, a skarga nie jest oczywiście uzasadniona.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.